

La cançó enfadosa

Diumenge 13 de febrer. Missa de dotze a Lloret de Mar. El temple ple. L'oficiant inicia la celebració. Sento com una exclamació en veu alta, sorgida d'entre els assistents forasters de l'Insero que a l'hivern ens visiten. Dubto. La missa segueix. Quan el capellà comença l'evangeli, torna a sentir-se la veu, però ara ja sense cap mirament, cridant a ple pulmó i encarant-se amb el sacerdot i amb els fidels, queixant-se que la missa sigui en català. “Pero ¿ en qué país estamos?” El lector pot imaginar el rebombori que s'origina. El capellà evita que la cosa pugi de to i demana seny. Després, aprofita el mateix evangeli que tocava. Jesús -diu-, més que a complir l'antiga llei al peu de la lletra, induïa a agafar l'esperit dels preceptes i a complir la llei de l'amor des de la llibertat. I, llavors sí, traduint-ho al castellà, subratlla: “N'hi ha que encara segueixen els antics costums i viuen l'etapa dictatorial en què religió i espanyolisme eren una sola cosa. I s'obliden de l'amor i el respecte entre les persones”. Els aplaudiments unànimes de tots els assistents segellen les paraules del prevere. La senyora -senyora és un dir- de la protesta i dues més no les aprofiten. Surten esperitades pel passadís, mentre una parroquiana els diu si no ho han vist, que a les sis de la tarda hi havia missa en castellà. I per què s'hi havien de fixar? ¿No estamos en España?Avui que és el 23-F, meditem-hi.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 23-02-2011 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/373420-la-canço-enfadosa.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss